

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/193/2017
Identifikačné číslo spisu: 1014893496
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014893496.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne U., bývajúcej vo B., zastúpenej advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Radlinského 2, IČO: 35 955 341, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Národná banka Slovenska, so sídlom v Bratislave, Imricha Karvaša 1, o zaplatenie 2 507,23 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 200/2011, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 8. septembra 2015 sp. zn. 8 Co 776/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 19. septembra 2014 č. k. 15 C 200/2011-359 uložil žalobkyni povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 20 € za odvolanie. Toto uznesenie napadla žalobkyňa odvolaním.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 8. septembra 2015 sp. zn. 8 Co 776/2014 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. V odôvodnení uviedol, že podaním odvolania vznikla žalobkyni poplatková povinnosť; na tom nič nemení skutočnosť, že v čase podania žaloby bolo konanie v tejto veci oslobodené od platenia súdnych poplatkov.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalobkyňa dovolanie prípustnosť ktorého vyvodzovala z § 237 ods. 1 písm. f/ a § 241 ods. 2 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). V dovolaní uviedla, že sudy napadnuté uznesenie neprípustne odôvodnili iba odkazom na zákonné ustanovenie právnej normy a ďalej nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti, lebo v čase podania žaloby bolo konanie o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. oslobodené od súdneho poplatku. Žiadala napadnuté uznesenie zmeniť.

4. Dovolanie bolo podané 13. októbra 2015. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného

sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Vychádzajúc z ustanovení § 470 ods. 1, 2 CSP, s prihliadnutím na základné princípy obsiahnuté v čl. 2 ods. 1, 2 a čl. 3 ods. 1 CSP, najvyšší súd posudzoval podmienky prípustnosti dovolania podľa právneho stavu účinného ku dňu podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (viď § 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p.

7. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi niektorého z uznesení uvedených § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.; navyiac prípustnosť dovolania je vylúčená i ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

8. Prípustnosť podaného dovolania by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy jedine vtedy, ak by konanie, ktoré vydaniu predmetného rozsudku predchádzalo, malo niektorú z väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Dovolateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. nenamietala a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo.

9. Žalobkyňa tvrdí, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumel procesne nesprávny postup súdu znemožňujúci účastníkovi konania realizáciu jeho procesných oprávnení [v zmysle § 18 O.s.p. mali účastníci rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O.s.p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)].

10. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že jej bola odňatá možnosť pred súdom konať vyrubením súdnych poplatkov bez opory v zákone, dovolací súd poukazuje na stanovisko R 1/2016 a pripomína, že samotným vyrubením súdneho poplatku sa účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (viď tiež rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 218/2014, 2 Cdo 151/2015, 3 Cdo 688/2015, 4 Cdo 468/2014, 7 Cdo 461/2015 a 8 Cdo 27/2016).

11. K tvrdeniu žalobkyne, že súdy nesprávne posúdili otázku vecného oslobodenia predmetného konania od súdnych poplatkov, ak bolo odvolanie podané po 30. septembri 2012 dovolací súd uvádza, že podľa obsahu ide o námietku nesprávnosti právneho posúdenia, na ktorom spočíva napadnuté rozhodnutie. Za dôvod zakladajúci v danej veci prípustnosť dovolania nebolo možné považovať ani nesprávne právne posúdenie veci. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu najmä R 54/2012, ako aj rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011).

12. Vzhľadom k tomu, že dovolanie žalobkyne v prejednávanej veci nebolo prípustné podľa § 239 O.s.p., nebola preukázaná žalobkyňou tvrdená procesná vada uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p., dovolaciemu súdu neostávalo iné, než dovolanie ako procesne neprípustné odmietnuť (§ 447 písm. c/ CSP).

13. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.